

Vidino sladká, přesladká

Petr Muk

Vidino sladká, přesladká,
jsi-li ty člověk, nebo pohádka?
Ochráncem zda-li jsi lesní zvěře,
přišla jsi v osud za ni, sestřičko bílých laní.

A nebo sama, jak vstříc mi jdeš,
kořistí mojí býti chceš.
Svírá ti ústa tajemství,
či navždy jazyk tvůj ztich?
Němá-li ústa tvá, Bůh to ví,
vylíbám odpověď z nich!

Odpověď v záhadám,
jenž mě sem zlákaly,
jenž mě sem volaly.
Přes louky, přes trní, přes skály.
Abych tu konečně
v blažený dnešní den,
dítě tvým pohledem,
náhle byl okouzlen.
Jaké máš v srdci svém,
tajemství ukryto.
Máš-li mne ráda ".....!" , zjev mi to.

Vím, že jsi kouzlo, které mizí
a rozplyne se v mlžný rej,
na chvíli přestaň být mou vizí,
pohádka má, už mi neprchej.
Můj končí lov, nač myslet mám,
tys nejkrásnější moje laň.
Tys hvězdička zlatá v noc temnou,
2x:pohádka má
3x:pojď se mnou
2x:pohádka má